

हीनः । सहार्थः । आयासः । समीपं । परिपाटी । इति मेदिनी । पुनरर्थः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

अनुकः, चि, (अनु कामयते, अनु + कन् । कामुकः । कामी । इत्यमरः ॥

अनुकम्पा, स्त्री, (अनु + कम्प + भावे अन्, स्त्रियां टाप् ।) दया । कृपा । इत्यमरः ॥ (“भूतानुकम्पा तव चेदियं गौरिका भवेत् स्त्रिमती त्वदन्ते” । इति रघुवंशे ।)

अनुकम्पाः, चि, (अनुकम्पामर्हति अनुकम्पा + अर्हार्थे यत् । अथवा अनु + कम्प् शिच् + कर्मणि यत् ।) तरस्त्री । वेगवान् । इति हारावली ॥ कृपायोग्यः । दयापात्रं ।

“अनुकम्प्योऽनुकम्प्यश्च स जातः स च जीवति” । इति काव्यप्रकाशः ॥

(“दुहितरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोष्या” ।) इति कुमारसम्भवे ।)

अनुकरणं, स्त्री, (अनु + क्त्वा + ल्युट् ।) अनुकारः । सदृशीकरणं । आकरणात्मते तत् द्विविधं । यत्रार्थ-महितकेवलशब्दस्य सदृशकरणं तत् शब्दानुकरणं । यत्रार्थविशिष्टस्य सदृशकरणं तदर्थानुकरणं । इति गोपीचन्द्रटीकोपरि विद्यालङ्कार-टीपणी ॥

अनुकर्षः, पुं, (अनुकृष्यते स्वसम्बन्धेन चक्रण, अनु + कृष् + घञ् ।) रथाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरः ॥ रथेर तथा इति भाषा । रथस्थाधस्तनभागे यद्वा-रुधाराकाष्ठं तिष्ठति यतोऽधश्चक्रं उपरि पट्ट-कर्म यत्र चक्रं तदनुकर्षशब्दवाच्यं । इति भरतः । आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षणं, स्त्री, (अनु + कृष् + भावे ल्युट् ।) अ-वकर्षणं । आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षा, [न्] पुं, (अनु + कृष् + अन् ।) अनु-कर्षः । रथाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अनुकल्पः, पुं, (अनुकल्पते गौश्लेन विधीयते, अनु + कृष् + शिच् + अच् ।) मुख्यकल्पादधमः । गौश्लकल्पः । मुख्यस्थानापन्नप्रतिनिधिः । यथा, “ग्रीह्यभावे नीतारैर्जते” । इत्यमरभरतौ ॥ (“प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते । न साम्प्रदायिकं तस्य दुर्मतेर्विद्यते फलं” । इति मनुः ।)

अनुकामीनः, चि, (कामस्य इच्छायाः सदृशं, सादृ-प्रार्थं अर्थयोग्यभावः, ततो गच्छतीत्यर्थे खः तस्य ईनः ।) कामङ्गामी । खेच्छागमनशीलः । इत्य-मरः ॥

अनुकारः, पुं, (अनु + क्त्वा + घञ् ।) सदृशीकरणं । सदृशरूपवेशभाषाद्याविकारणं । तत्पर्यायः । अनुहारः २ । इत्यमरः ॥ उपमा ३ । इति हेम-चन्द्रः ॥

(“भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः” । इति साहित्यदर्पणे ॥)

अनुकूलः, चि, (अनुकूलं करोति, अनुकूल + करो-

त्यर्थे शिच् पचाद्यच् ।) अप्रतिकूलः । दक्षिणः । सहायः । यथा, “मथानुकूलेन नभस्तेरितं” । इति श्रीभागवतं ॥

अनुकूलः, पुं, (अनुकूलयति केवलस्वपत्नीं सुखयति, अनुकूल + करोत्यर्थे शिच् अच् ।) पतिभेदः । तस्य लक्षणं ।

“सदा पराङ्गनापराङ्मुखत्वे सति स्वस्वानुरक्तत्वं” । इति रसमञ्जरी । (यथा साहित्यदर्पणे,— “एकस्यामेव नायिकायामासक्तोऽनुकूलनायकः । किन्त्वन्वेऽपि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः प्रियो नान्यतो वृष्टिं निक्षिपतीति विन्वभियता मन्था-महे दुःस्थित” ।)

अनुकूलता, स्त्री, (अनुकूलस्य भावः, अनुकूल + भावे तल् स्त्रियां टाप् ।) आनुकूल्यं । तत्पर्यायः । दाक्षिण्यं २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (अनुग्रहः । दया । प्रसादः । “सुहृदिव प्रकटय्य सुखप्रदां प्रथममेकरसामनुकूलता” । इति उत्तरचरिते ।)

अनुकूला, स्त्री, (अनुकूल + स्त्रियां टाप् ।) दन्ती-वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुक्रमः, पुं, (क्रममनुगतः, प्रादिसमासः ।) यथा-क्रमं । तत्पर्यायः । आनुपूर्वी २ परिपाटी ३ आदत् ४ पर्यायः ५ । इत्यमरः ॥ प्रतिसंक्रमणं । अनुक्रमशिका । यथा,—

“दादशे तु पुराणोक्तसर्वार्थानुक्रमः कृतः । प्रथमस्तन्वमारभ्य प्राधान्येन समासतः” ॥ इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १२ अध्यायटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

(“कनिष्ठादेशिन्यङ्कुलमूलान्यर्थं करस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात्” इति याज्ञवल्क्यः ।)

अनुक्रमशिका, स्त्री, (अनुक्रम्यते उत्तरोत्तरं परि-पाद्या आरभ्यतेऽनया, अनु + क्रम + करणे ल्युट्, स्त्रियां ङीप्, ततः स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप् ।) भूमिका । ग्रन्थादेशमुखबन्धः । पुराणादेशस्तद्वि-रथास्य संक्षेपेण पुनः कथनं । इति पुराणं ॥ (“अनुक्रमशिकाध्यायं वृत्तान्तानां सपञ्चङ्गाम्” । इति महाभारते ।)

अनुक्रोशः, पुं, (अनु + कृष् + घञ् ।) कवणा । दया । इत्यमरः ॥ (“सौहार्दादा विधुर इति वा मथ्यनु-क्रोशबुद्ध्या” । इति मेघदूते ।)

अनुगाः, चि, (अनुगच्छति, अनु + गम् + डः ।) पश्चाङ्गामी । अनुचरः । अनुसरः । तत्पर्यायः । अन्वक् २ अन्वक्तः ३ अनुपदः ४ । इत्यमरः ॥ सेवकः ५ । दासः ६ । इति हलायुधः ॥ (“यिमां शास्त्रानुगा बुद्धिर्न ते मुञ्चन्ति भारत” । इति महाभारते ।)

अनुगतः, चि, (अनुगच्छति अनु + गम् + कर्त्तरि क्तः ।) अनुगः । आश्रितः । अधीनः । पश्चाद्गतः । यथा,—

“आगच्छद् यत्र काकूत्स्थः स्वर्गाय समुपस्थितः । विमानवरकोटीभिर्देवैरनुगतस्तदा” ॥ इति रामायणं । नियतः । यथा, “न च तदनु-

गतमेव अभिधावलम्बने नापि तस्य भावात्” । इति पञ्चमोक्तासे काव्यप्रकाशकारः ।

अनुगवीनः, पुं, (गोः पश्चात् अन्वयीभावः अनुगु + खः, तस्य ईनः ।) गोपः । गोरक्षकः । गोः पश्चात् यथेष्टगामी । इति संचिन्मसारथाकरणपरिशिष्टं ।

अनुगमः, पुं, (अनु + गम् + भावे अच् ।) पश्चाद्ग-मनं । उपसर्गणं । यथा,—

“द्वते तु दीयते गत्वा जेतायाम्नाडताय वै ।

द्वापरे याचमानाय कलौ त्वनुगमान्जिते” ॥

इति स्मृतिः ॥ न्यायमते येन रूपेण तावत्पदार्थ-ग्रहः तदेव रूपं तावत्पदार्थानुगमकं तस्य क्रिया ॥

अनुगमनं, स्त्री, (अनु साहित्येन गमनं, अनु + गम् + भावे ल्युट् ।) सहगमनं । यथा, “अष्टौ लोक-पाशा आदित्यचन्द्रानिलाग्न्याकाशभूमिजलहृद-यावस्थितान्तर्गामिपुत्रवयमदिनरात्रिसन्ध्याधर्माः । यूयं साक्षिणो भवत ज्वलन्तितारोद्दृष्टेन भर्तृ-शरीरानुगमनमहं करोमि” । इति शुद्धितत्वं ॥

अनुगामी, [न्] चि, (अनुगच्छति, अनु + गम् + शिचि ।) कामङ्गामी । इति हेमचन्द्रः ॥ सह-चरः २ । पश्चाङ्गामी ३ । यथा,—

“दृष्ट्वा श्रियभिवायान्तीं ब्रह्माण्यमनुगामिनी” ।

इति रामायणं ॥

अनुग्रहः, पुं, (अनु + ग्रह् + अच् ।) दुःखदूरकर-णेच्छा । अनिष्टवारणपूर्वकेष्टसाधनं । तत्पर्यायः । अभ्युपपत्तिः २ । इत्यमरः ॥

(“विजपोन्मत्तगिःस्नानामकुत्सापूर्वकं हि यत् ।

पूर्यं दानमानाभ्यामनुग्रह उदाहृतः” ॥

इत्युक्तजलया दारिद्र्यादिजनितदुःखहरणेच्छा ।

(“महागनुग्रहो मे स्यादाज्ञस्य महात्मना” ।

इति रामायणे ।)

अनुचरः, चि, (अनु साहित्येन चरति गच्छति, अनु + चर + ट ।) सहचरः । सहायः । इत्य-मरः ॥ दासः । इति हलायुधः ॥ (“अनुचरेण धनाधिपतेरथो” । इति भारविः । “पैठकं वाञ्छतो राज्ञं पार्थस्यानुचरा अधुः” । इति रामायणे ।)

अनुच्छिष्टः, चि, (उत् + शिष् + क्त, नञ्समासः ।) उच्छिष्टभिन्नः । पवित्रः । इति हलायुधः ॥ (“लक्ष्म्या निमन्त्रयाञ्चके तमनुच्छिष्टसम्पदा” । इति रघुवंशे ।)

अनुजं, स्त्री, प्रपौत्ररीकानामसुगन्धिद्रव्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुजः, पुं, (अनु पश्चात् जायते, अनु + जन् + ड ।) कनिष्ठभ्राता । तत्पर्यायः । जघन्यजः २ कनिष्ठः ३ यवीयान् ४ अवरजः ५ । इत्यमरः ॥ कनीयान् ६ यविष्ठः ७ । इति जटाधरः । जघन्यः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥

अनुजा, स्त्री, (अनु पश्चात् जाता, अनु + जन् + ड + स्त्रियां टाप् ।) कनिष्ठा भगिनी । यथा,—

“भ्रातस्तवानुजाताहं भुङ्क्त्स्व भक्तमिदं पयः” ।

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥